

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn מ"ד of דף נויר.
Some of the topics we will learn about include:

שלשה מינין אסורין בנוזיר

The Mishnah delineates the stringencies and leniencies specific to the various prohibitions of the Nazir, including:

סתירה, when the transgression causes him to forfeit part or all of his term, and הותר מכללו, the different circumstances when these prohibitions may be permitted.

תגלחת טומאה

The Mishnah describes the purification process of a נזיר טמא. Specifically, the Mishnah says

מביא קרבנותיו בשמיני

He can only bring his קרבנות on the eighth day. The

Mishnah discusses whether

גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום

He can bring them even if he shaved that same day.

ביאת מקדש

The Gemara determines which area of the בית המקדש a נזיר טמא and a זב may enter.

B Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

שלש מחנות

There are 3 מחנות in the city of ירושלים, each with a different level of sanctity.

Machane Yisrael encompasses the entire city of Yerushalayim, outside of הר הבית. Kodshim Kalim, Maaser Sheni, Neta Revai, and Bikurim, must all be eaten within this area. Only a Metzora is excluded from Machne Yisroel.

The area from the walls of Har HaBayis all the way to the Azara, including the עזרת נשים, is called מחנה לוייה. This area is off limits to נדות and זבין, זבות, יולדות and of course מצורעין. These are all טומאה היוצא מגופו. However, טומאת מן such as טומאת מת and טומאת שרץ may enter there התורה.

A

שלשה מינין אסורין בנוזיר

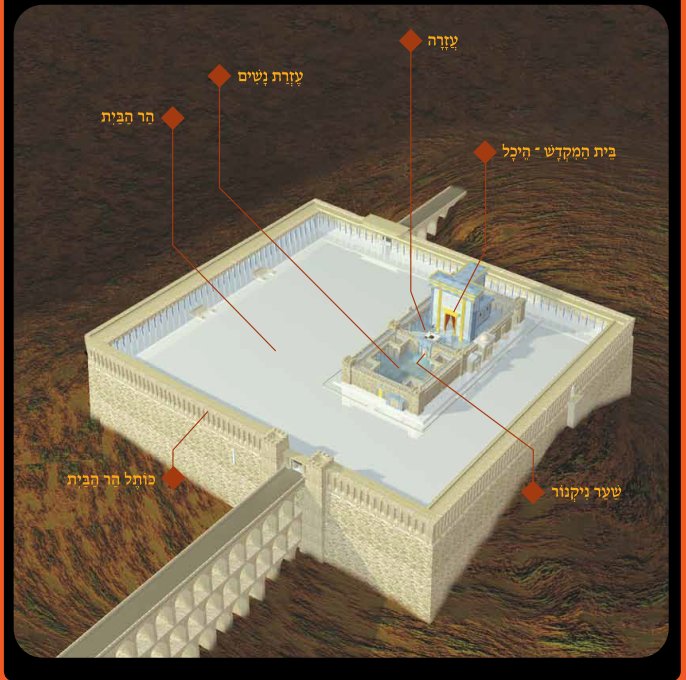
תגלחת טומאה

מביא קרבנותיו בשמיני

ביאת מקדש

B

שלש מחנות

C The area within the עזרה is called מחנה שכינה, which includes the entire area of the Bais HaMikdash, the Mizbaich, and various לשכות of the Bais HaMikdash. Kodshei Kodshim and Menachos must be eaten in the מחנה שכינה. A טמא מת and טמא שרץ may not enter there.

In our Daf, the Gemara discusses the two primary areas of מחנה שכינה ומחנה לוייה. The המקדש itself, including the courtyard, is referred to as מחנה שכינה, and has the highest level of sanctity. The הר הבית was considered מחנה לוייה, and had a lesser degree of sanctity. For example, a טמא מת may not enter the עזרה, but may enter the הר הבית; והר הבית, while a זב may not enter the הר הבית either.

זיבה
One who has one or two emissions of זיבה is טמא, and must immerse in a מקוה on the seventh day. After הערב שמש, sunset, he is completely טהור. If he has three emissions, he must bring קרבנות on the eighth day.

טבול יום ומחוסר כפורים
After a טמא immerses, until nightfall, he is a טבול יום, and is still טמא, albeit to a lesser degree. If he is obligated to bring קרבנות, he is a מחוסר כפורים and does not complete his purification process until after he brings his קרבנות. Both טבול יום ומחוסר כפורים are forbidden to enter מחנה שכינה.

C

<p>הר הבית מחנה לוייה <i>Lower degree of קדוּשָׁה</i></p>	<p>עזרה מחנה שכינה <i>Highest level of קדוּשָׁה</i></p>
	
<p>זיבה</p>	
	
<p>טבול יום ומחוסר כפורים</p>	

1 So let's review...

Zugt di Mishnah

שלשה מינין אסורין בניזיר

A Nazir is forbidden in the following three activities:

הטומאה והתגלחת והיוצא מן הגפן

He may not become טמא, shave, or consume any grape products.

The Mishnah now contrasts these Halachos:

חומר בטומאה ובתגלחת מכיוצא מן הגפן

שהטומאה והתגלחת סותרין

והיוצא מן הגפן אינו סותר

Becoming טמא or shaving carries the stringency of forfeiture of at least part of his term, as opposed to eating grape products;

On the other hand;

חומר ביוצא מן הגפן מבטומאה ובתגלחת

שהיוצא מן הגפן לא הותר מכללו

וטומאה ותגלחת הותרו מכללן

The prohibition against grape products has the unique stringency in that it is never permitted, whereas the other prohibitions are permitted in the following situations respectively:

בתגלחת מצוה ובמת מצוה

A Nazir performs the obligatory shaving if he becomes a מצורע during his term; and he is allowed to become טמא for a מצוה, a corpse that no one else will bury.

וחומר בטומאה מבתגלחת

The prohibition against טומאה has an aspect of stringency over the prohibition against shaving;

שהטומאה סותרת את הכל וחייבין עליה קרבן

A Nazir who becomes טמא forfeits his entire term, and brings

קרבנות טומאה

ותגלחת אינה סותרת אלא שלשים

ואין חייבין עליה קרבן

Shaving only forfeits a maximum of thirty days, and does not require קרבנות.

2 Although we could learn many of these Halachos from each other by means of a קל וחומר, the Gemara quotes Pesukim that assign each of these categories their own distinct Halachos:

Firstly, regarding the Halachos of סתירה:

טומאה סותרת את הכל

A Nazir who becomes טמא forfeits his entire term, as the Pasuk says

והימים הראשונים יפלו

However,

אין תגלחת סותרת את הכל

ואין יין סותר את הכל

Shaving or drinking wine does NOT forfeit the entire term, as the Pasuk continues

כי טמא נזרו

ONLY טמא forfeits the whole term. However,

תגלחת סותרת ל'

Shaving DOES forfeit up to thirty days, because

בעיני גדול שער והא ליכא

He must shave a thirty-day growth after his term is complete. On the other hand,

יין אינו סותר

Drinking wine does NOT forfeit ANY time, since the reason for the סתירה is to grow his hair, and drinking wine does not affect this aspect of נזירות.

=====

1

משנה:

שלשה מינין אסורין בניזיר:

הטומאה - והתגלחת - והיוצא מן הגפן

2

Although we could learn many of these Halachos from each other by means of a קל וחומר, the Gemara quotes Pesukim that assign each of these categories their own distinct Halachos

סתירה:

3 Next, regarding הותר מכללו:
 תומאה הותר מכללה לגבי מת מצוה
 A Nazir is permitted to become טמא in order to bury a מת מצוה, as the Pasuk says
 לאביו ולאמו לא יטמא
 He may NOT become טמא to his parents, and we learn from here
 אבל מטמא הוא למת מצוה
 He may, and actually MUST, become טמא for a מת מצוה.
 Similarly,
 תגלחת הותר מכללה לגבי מצורע
 He may perform the obligatory shaving of a מצורע, as we learn from the extra term
 ראשו
 However,
 יין לא הותר מכללו
 He may NOT drink wine for the purpose of a Mitzvah - for example נשבע שאשתה, if he previously swore that he would drink wine - because the Pasuk reiterates
 מיין ושכר יזיר
 To teach us
 לאסור יין מצוה כיון רשות
 Even wine that would otherwise be obligatory is forbidden.
 =====

3

♦

הותר מכללו:

<p>יין לא הותר מכללו</p> <p>✓</p> <p>מייין ושכר יזיר</p> <p>לאסור יין מצוה כיון רשות</p>	<p>תגלחת הותר מכללה לגבי מצורע</p> <p>✓</p> <p>ראשו</p>	<p>תומאה הותר מכללה לגבי מת מצוה</p> <p>✓</p> <p>לאביו ולאמו לא יטמא</p> <p>אבל מטמא הוא למת מצוה</p>
--	---	---

4 Lastly, the Gemara adds an additional distinction:
 תגלחת עשה בה מגלח כמתגלח
 Someone else who shaves a Nazir is also liable, as the Pasuk says
 תער לא יעבור על ראשו
 A razor should not be used on his head - and as the ר"ש explains,
 דמשמע לא יעבור כלל
 בין הוא עצמו בין אחר
 This implies that it is forbidden regardless of who does the shaving. However,
 תומאה לא עשה בה מטמא כמיטמא
 One who causes טמא to a Nazir is NOT liable, as the Pasuk says
 וטמא ראש נזרו
 And we understand this to mean למטמא ראש נזרו, only someone who caused himself to become טמא, as the ר"ש explains,
 ולא למטמא ראש נזיר אחר
 Nazir.
 =====

4

♦

An additional distinction:

<p>תומאה לא עשה בה מטמא כמיטמא</p> <p>✓</p> <p>וטמא ראש נזרו</p> <p>אמטמא ראש נזרו ולא אמטמא ראש נזיר אחר</p>	<p>תגלחת עשה בה מגלח כמתגלח</p> <p>✓</p> <p>תער לא יעבור על ראשו</p> <p>דמשמע לא יעבור כלל בין הוא עצמו בין אחר</p>
---	---

5 The Mishnah now describes the purification process of a נזיר טומא:
 Zugt di Mishnah תגלחת טומאה כיצד
 היה מזה בשלישי ובשביעי ומגלח בשביעי ומביא קרבנותיו בשמיני
 He is purified with the ashes of the פרה אדומה on the third and seventh day, as is every טומא. He then shaves, brings his קרבנות on the eighth day.
 ואם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום דברי רבי עקיבא
 Even if he did not shave until the eighth day he can still bring his קרבנות that same day.
 א"ל רבי טרפון מה בין זה למצורע
 The Pasuk says
 'והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו גו' וביום השמיני יקח שני כבשים גו
 A מצורע also shaves on the seventh day and brings קרבנות on the eighth, and רבי עקיבא holds that he can only bring קרבנות the day AFTER he shaves. Therefore, רבי טרפון questions why a Nazir is different.
 א"ל זה טהרתו תלויה בימיו
 The Nazir purification is dependent solely on the eighth day, regardless of when the shaving took place. On the other hand, ומצורע טהרתו תלויה בתגלחתו ואינו מביא קרבן אא"כ היה מעורב השמש
 A מצורע needs to immerse in a מקוה after his shaving, and so he is טבול יום, and not completely pure, until the next day. Therefore he can never bring קרבנות until the day after he shaves and immerses.

5 The purification process of a נזיר טומא

תגלחת טומאה כיצד?

היה מזה בשלישי ובשביעי

ומגלח בשביעי

ומביא קרבנותיו בשמיני

ואם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום דברי רבי עקיבא

מה בין זה למצורע?
 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו גו' וביום השמיני יקח שני כבשים גו'
 רבי עקיבא holds he can only bring קרבנות the day AFTER he shaves

זה טהרתו תלויה בימיו ומצורע טהרתו תלויה בתגלחתו ואינו מביא קרבן אא"כ היה מעורב השמש

6 The Gemara considers whether there is a מחלוקת in our Mishnah:

קיבלה מיניה או לא

Did רבי עקיבא accept רבי טרפון's distinction or not?

The Gemara points out that הלל's statement that גילח בשמיני מביא קרבנותיו בתשיעי

Does not necessarily mean that קרבנות must be brought a day after shaving; rather, he might be discussing a case where the Nazir only IMMERSED on the eighth day, thus requiring another day until he is completely pure before he brings קרבנות.

The Gemara therefore leaves the question unresolved.

6

The Gemara considers whether
קיבלה מיניה או לא?

The Gemara points out
הלל's statement

גילח בשמיני
מביא קרבנותיו בתשיעי

Does not necessarily mean
that קרבנות must be brought
a day after shaving

Rather, he might be discussing a case where

The Nazir only IMMERSED
on the eighth day

Thus requiring another day
until he is completely pure
before he brings קרבנות

The Gemara therefore
leaves the question unresolved

7 The Gemara continues:
 The המקדש was split into two areas:
 The עזרה, the courtyard, was part of מחנה שכינה, and had the highest level of sanctity; while the הר הבית was considered מחנה לויה, and had a lower degree of קדושה. For example, a יהר הבית may not enter the עזרה, but may enter the הר הבית; while a זב may not enter the הר הבית either.

8 Someone who is טמא due to two emissions of זיבה must count seven days and immerse in a מקוה. If he had three emissions, he must bring קרבנות on the eighth day. The Pasuk that describes this process says 'וספר לו שבעת ימים גו' ורחץ במים גו' וביום השמיני יקח לו שתי תורים 'ובא לפני ה' אל פתח אהל מועד גו' He immerses on the seventh day, and on the eighth day he brings his קרבנות to the 'פתח אהל מועד', which refers to the שער נקנור, a gateway in the מקדש that had the sanctity of מחנה לויה. The ברייתא comments אימתי הוא בא בזמן שהוא טבל ועשה הערב שמש He can only enter the מקדש after sunset, essentially the day after טבילה. The Gemara at first suggests that we infer לא טבל ועשה הערב שמש לא Before sunset, he would be forbidden to enter even מחנה לויה, because טבול יום דזב כזב דמי A זב, even AFTER טבילה still retains the full degree of טומאה until after sunset.

9 However, the Gemara concludes, טבול יום דזב לאו כזב דמי
 A זב, AFTER טבילה has a lesser degree of טומאה than BEFORE טבילה. However, there is a difference between a זב בעל שתי ראיות, one who had two emissions; or זב בעל שלש ראיות, one who had three emissions; A מחנה לוייה MAY enter טבול יום דזב because he is only ONE step from complete טהרה; he merely requires הערב שמש, sunset. Of course, he may NOT enter טבול יום דזב because he is TWO steps from complete טהרה, as all טבולי יום may not enter טבול יום דזב, because he is TWO steps from complete טהרה; he requires both הערב שמש AND קרבנות. The next day however, AFTER הערב שמש, he may enter טבול יום דזב, but may NOT yet enter טבול יום דזב, as all מחנה לוייה lacking the required קרבנות, may not enter טבול יום דזב.

9

The Gemara suggests we infer
 לא טבל ועשה הערב שמש לא

כר"ת א:
 אימתי הוא בא בזמן שהוא טבל ועשה הערב שמש

The Gemara concludes
 טבול יום דזב לאו כזב דמי

טבול יום דזב בעל שלש ראיות: **May NOT enter מחנה לוייה**
Because he is TWO steps from complete טהרה

טבול יום דזב בעל שתי ראיות: **MAY enter מחנה לוייה**
Because he is only ONE step from complete טהרה